

Gennemførelsen heraf kan blive meget vanskelig under visse Forhold. Hvis det er saaledes, at der ikke maa være Indgang fra Staldkarlens Kammer til Stalden, skal han løbe udenom hver Gang han skal ind i denne. Og det er vel det, der skal forstaaes ved uafhængig Indgang, det er vel ikke nok at bygge en Forstue for ham, men der skal være en af Stalden aldeles uafhængig Indgang. Ældre Folk ved nok, hvordan det gik paa de gamle Møller, Møllersvenden kunde sættes sig til at sove, naar „Skruen“ var fyldt med Korn; saa kunde han godt høre, naar den løb tom og Stenene tog fat paa hinanden. Noget lignende er det med Staldkarlen, han staar meget tidlig op om Morgenen for at give det første Foder til Hestene, for at de kan være tilfodrede til Udrykningstid, men han kan godt sove mellem hvert Foder, for i det Øjeblik, Hestene hører op at æde, vaagner han, saa er han paa Pletten. En saadan Ordning vil han nu være afskaaret fra, men det finder man sig vel ogsaa i. Men den Slags Forhold er altsaa meget vanskelige at generalisere i en Lov som denne.

Den uheldige Sammenblanding af det myndige og umyndige Tyendes Forhold er det vanskeligt at komme bort fra. Jeg indrømmer, at det ikke vil være saa let at skille dem ud fra hinanden og lave to Love, for det vilde blive Søsterlove, og den ene vilde komme til at indeholde en hel Del af, hvad der staar i den anden. Men som sagt, jeg haaber, at Loven ikke maa komme til Anvendelse ret meget, naar den en Gang træder ud i Livet.

Den højtærede Justitsminister har allerede omtalt den Uoverensstemmelse, der findes mellem § 28 og § 31, saa det skal jeg ikke opholde mig ved. § 33 er blevet væsentlig omkalfatret i Folketinget, men det kan der jo altid tales om i Udvalget. Om Paragraffen om Forligskommissionens Nedsættelse kan jeg kun udtale min Tilfredshed, jeg haaber ogsaa, at dette skal bidrage til, at Husbonden og Medhjælperen ikke staar med Loven i Haanden overfor hinanden. Jeg tænker, at Uoverensstemmelser vil kunne ordnes i god Forstaaelse.

Jeg kan i det hele taget tilsige mit Partis Støtte til Sagens Ordning, og jeg formoder, at det Udvalg, der nu vil blive nedsat, vil faa en Del at gøre. Den Vægt, Lovforslaget kommer her til Tinget med, er jo ikke synderlig stor; de samme Ændringsforslag er i Folketinget blevet vedtaget ved anden Behandling, og igen forkastet ved tredje med faa Stemmers Majoritet, og der maatte være 7 Navneop-

raab, tror jeg, for at konstatere Meningerne i Folketinget. Det viste sig da ogsaa, at de var meget delte, saa med synderlig Vægt kommer Lovforslaget ikke her til Tinget. Men jeg tilsiger som sagt mit Partis Støtte til Undlivelse af den gamle Tyendelov og til at forsøge at faa noget nyt sat i Stedet for den.

J. P. Olufson: Naar der fra vort Partis Side gennem en Række Aar har været arbejdet paa at komme bort fra den nuværende Tyendelov, er det ret naturligt, idet det i ganske væsentlig Grad var vort Partis Tillidsmænd, der mødte Loven ude i Livet, mødte de Tilfælde, hvor Loven skulde virke. Det viste sig i de allerfleste Tilfælde, at Tyendeloven af 1854 væsentlig var udartet til at blive en Beskyttelseslov, som de stærke kunde bruge overfor de svagere, medens det omvendte burde have været Tilfældet. Det var ikke enkelte, men Hundreder af Tyendesager, som de unge Landarbejdere, Tyendet, kom ind til vore Kontorer med, og hvor det viste sig, at Loven udelukkende stod paa Husbondernes Side. Derfor var det naturligt, at vort Parti arbejdede paa at komme bort fra Loven, at vi ved vor Agitation ude omkring rejste Sagen, og at vort Parti rejste den i Folketinget ved Forespørgslen i 1903, den Forespørgsel, der senere gav sig Udslag i Nedsættelsen af Tyendekommissionen, og det var lige saa naturligt, at de af vore Medlemmer, der fik Sæde i Kommissionen, sluttede sig sammen med Husmændenes Repræsentanter i Kommissionen i en Indstilling om at gaa bort fra Tyendeloven, bort fra Lovgivning for det voksne Tyende, over til en Beskyttelseslov for det umyndige. Men man kom ikke langt frem ad Vejen den Gang. Der var stærk Modstand i Folketinget, og det førte til, at der fra vort Partis Side ved privat Initiativ i Samlingen 1917—18 blev indbragt et Forslag om at gaa bort fra Tyendeloven over til en Beskyttelseslovgivning for det umyndige Tyende. Den ærede Ordfører for Venstre (Nygart) har omtalt dette og omtalt den Behandling, dette Forslag fik, og jeg skal derfor ikke gøre det. Jeg skal kun sige, at det foreliggende Lovforslag efter min Mening i Principperne er bygget paa det, der fremkom fra vort Partis Side i 1917. Jeg ser ikke rettere end, at dette foreliggende Lovforslag, hvis det kan blive ført ud i Livet, som det foreligger her, vil blive en Beskyttelseslov for de umyndige, og at de Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget angaaende Tyendet over 18 Aar, i nogen Grad